

[Socialministeren.]

bruges til igangsættelse af en del mindre institutioner inden for åndssvageforsorgen og til støtteforanstaltninger for blinde skoleelever.

Af særfor sorgens anlæg sbudget fremgår det, at der på finanslovsforslaget er optaget ca. 53 mill. kr. til byggeformål. Det må her fremhæves, at analyser, der er foretaget inden for statens åndssvageforsorg, synes at pege på, at der kun er et mindre behov for at forøge det nuværende antal indlæggelser på interne institutioner. Imidlertid er de bestående institutioner, som flere medlemmer af det høje ting under besøg har kunnet konstatere, stærkt overbelagte. Samtidig er standarden utidssvarende i en sådan grad, at man må regne med udskiftning af mindst to tredjedele af de eksisterende pladser med nye eller moderniserede pladser. Hertil kommer behov for nyetablering af en række pladser på eksterne institutioner, d. v. s. på skoler, børnehaver, værksteder m. v.

Inden for døveforsorgen er der i øjeblikket behov for en ny stor statsskole til omkring 10 mill. kr., og vanføreforsorgen planlægger et nyt fysiurgisk hospital i Jylland og en tidssvarende håndværkerskole i København. Også for de andre særfor sorsgrupper er der betydelige behov for nyinvesteringer i de allernærmeste år. Blindeforsorgen er allerede i gang med et nyt institut i København til op imod 20 mill. kr., men denne forsorg er så langt bagefter på en række områder, at der må afsættes andre store beløb til investeringer på dette felt.

Alt i alt må det samlede behov for nye særfor sorgsinstitutioner siges at være stort. Den tilbageholdende politik, der for tiden må føres, hindrer imidlertid, at der på finansloven for næste år afsættes tilstrækkelige midler til en større sanerende indsats på dette område, men det er regeringens agt at lade området få en voksende andel af statens midler i de kommende år.

Jeg skal herefter vende mig til revalideringsarbejdet med nogle bemærkninger på baggrund af erfaringerne i tiden, siden vi fik revalideringsloven i 1960. Formålet med al revalidering er at normalisere tilværelsen for de handicappede; målsætningen er således i princippet den samme som inden for hele særfor sorgsområdet. Gennem

de muligheder, som revalideringsloven har givet os, forsøger vi at hjælpe de handicappede til at opnå eller til at vende tilbage til produktivt arbejde efter uddannelse, oplæring eller optræning.

Denne uddannelse eller optræning bør i videst muligt omfang finde sted på de sædvanlige uddannelsesinstitutioner og på de almindelige arbejdspladser i det private erhvervsliv, eventuelt med økonomisk, pædagogisk eller anden bistand fra revalideringsmyndighederne. Hvor denne mulighed imidlertid ikke er til stede, bliver der brug for særlige revalideringsinstitutioner. Der er hidtil godkendt institutioner af denne art med tilsammen 1.350 pladser. Jeg tror, jeg kan sige, at vi i dag er nået så langt, at vi i det store og hele nogenlunde har dækket det nuværende behov for optræningspladser de fleste steder i landet. Den gunstige beskæftigelsessituation har her spillet ind, idet den har medført, at det har været muligt at iværkætte optræning og oplæring på det almindelige arbejdsmarked i noget videre omfang, end der var regnet med, da vi fik revalideringsloven. Til gengæld har de revaliderer, der har måttet henvises til særlige revalideringsinstitutioner, haft ganske særlig store oplærings- og optræningsvanskeligheder.

Spørgsmålet om det til enhver tid nødvendige antal pladser og dermed også den nærmere tilrettelæggelse af arbejdet på revalideringsinstitutionerne hænger derfor sammen med den almindelige beskæftigelsessituation.

I de senere år har revalideringscentrene nogenlunde konstant modtaget 10.000-11.000 henvendelser om bistand pr. år. Det antal revaliderer, som efter endt uddannelse, oplæring eller optræning har kunnet opnå normalt arbejde, har været stadig stigende. Lad mig blot nævne, at en opgørelse for nylig viser, at ca. 7.000 det sidste år er gledet ind i det normale erhvervsliv. Jeg håber, at tallet vil stige yderligere.

Efter revalideringsloven kan der ydes tilskud til de beskyttede virksomheder. Disse arbejdspladser står åbne for invaliderede, der har så stort et handicap, at det ikke er muligt at uddanne eller optræne dem til normalt arbejde, men som dog under særligt tilrettelagte arbejdsforhold m. v. har en vis arbejdsevne i behold. Vi har i dag små